

jeg, at den Bestemmelse, her foreslaaes, hvor-
 efter dette kunde stee hvert Aar, vil føre til,
 at man ikke kan beregne, hvorledes det vil
 gaae. Det ærede Medlem har troet, at dette
 ikke vilde føre til nogen synderlig anden Stil-
 ling end den nærværende, men jeg troer, at
 det i alt Fald vil føre til den Ulempe, som
 jeg før tillod mig at betegne, at disse Vedtæg-
 ter vilde blive stillede i et væsentligt andet Pns
 for den hele Befolkning, end alle andre Ved-
 tægter, der blive overveiede og fastsatte af Be-
 folkningen. Af denne Grund mener jeg, at vi
 paa ingen Maade skulle gaae ind paa dette
 Forslag. — Den ærede Ordfører spurgte, om
 ikke alle Communalbestyrelser og Sogneraad
 vare saa modne, at man kunde stole paa, at
 de ikke under en flygtig Stemning vilde kaste
 Noget bort, som var godt, og han sagde, at
 vor Opfattelse røbede Mistillid til dem. Dette
 er en høist besynderlig Tanke af den ærede
 Ordfører. I det Dieblit, jeg veed, at Noget
 er godt, kaster jeg det naturlighvis ikke bort,
 men jeg kan være meget moden, og desuagtet
 kan det et Dieblit komme til at stille sig saa-
 ledes for mig, at Ulempen ved en Ting er
 større end det Gode, den medfører, uagtet dette
 ikke er Tilfældet. Hvorfor er det ellers ikke
 saa i vor Lovgivning, at man kan kaste Love
 bort, naar det skal være, da Lovgivningsmag-
 ten dog maa ansees for at have den største
 Modenhed og fortjene den største Tillid? Det
 er netop, fordi vi Alle vide med os selv, at
 hvor opmærksomme vi end ere, kan det i en
 forbigaaende Stemning og under en vis Be-
 lysning stille sig saaledes for os, at Goderne
 ved en Ting blive os uklare, og Underne derved
 trækkes for stærkt frem, og under Paavirkning
 heraf kunne vi komme til at begaae Feilta-
 gelser. Derfor omgjarde vi netop hele den
 Fremgangsmaade, hvorved Bestemmelser, der
 skulle have Lovkraft, skulle komme tilside, med
 saadanne Forsigtighedsregler og bestemme en
 saadan Fremgangsmaade, at vi deri have Be-
 tryggelse for, at deres Fremkomst ikke bliver
 overilet, og det Samme bør vi gjøre her.

Ordføreren: Jeg skal kun tillade mig
 et Par Bemærkninger som Svar paa, hvad der
 er fremsført, siden jeg sidst havde Ordet. De

forskjellige Sundhedsvedtægter afstille sig ikke
 meget fra det, som jeg nys læste op her. Jeg
 har her liggende for mig en Pakke, som er
 kommen mig ihænde fra Justitsministeriets
 Archiv, og naar vi der tage de forskjellige Ved-
 tægter for Landet, saa viser det sig, at de ere
 mere eller mindre af samme Bestaffenhed, som
 den, jeg nylig havde den Ære at oplæse, og
 hvorfor? Fordi de ere bleve til paa samme
 Maade. De ere oprindeligen formede af det
 fgl. Sundhedscollegium, derfra ere de gaaede
 til Amtsraadet, og man har da spurgt Amts-
 raadet, om det ikke vilde være ønskeligt, at
 disse Vedtægter kom til at gjælde overalt.
 Justitsministeriet bestemte derpaa, at Physi-
 kulde have en Sammenkomst med Delegerede
 fra de paagældende Sogne; de samlede da
 til et Møde, og der bleve disse Vedtægter til-
 traadte, saaledes som de forelaae efter det Ud-
 kast, der fra Først af var fremkommet. Hvad
 de Forandringer angaaer, der bleve vedtagne,
 da vare de jo i allerhøjeste Grad ubetydelige.
 Man vil vist meget let faae den Overbeviis-
 ning, at Sagen med Hensyn til Kjøbstæderne
 stiller sig som ganske anderledes practisk og
 nyttig, da Vedtægterne vare ubearbejdede under
 Hensyn til Forholdene i Kjøbstæderne, men al-
 deles ikke under Indtrykket af, hvorledes For-
 holdene vilde stille sig paa Landet. Jeg skal i
 den Henseende overfor min ærede Nabo (Fen-
 ger) her kun bemærke, at hans Udtalelser og
 mine Udtalelser netop vidne om det Selvsamme,
 idet han seer Sagen med videnskabelige Dine
 og i Betragtning af de Forhold, som i Al-
 mindelighed finde Steb i Kjøbstæderne, im-
 dens vi Landboere see den med det Perspectiv
 for os, hvorledes Forholdet stiller sig i det
 daglige Liv. Derhos nære vi den Overbeviis-
 ning, at naar Sundhedsvedtægterne ubearbejdes
 og formes af Sogneraadet selv, og derefter blive
 vedtagne eller bibeholdt i den Form, de saa-
 ledes have faaet, af de Sogne, der erkjende
 dem for gode, vilde de have en ganske ander-
 ledes Betydning for hele Kommunen og ganske
 anderledes virke til at opnaae det Diemed, som
 man tilsigter, end disse Sundhedsvedtægter,
 der ere fremkomne paa den Maade, som jeg
 her har givet en kort historisk Udvikling af,
 og som ingenlunde ere trængte igjennem i det